

μπαμπέσικος

μπαμπέσικος, -η κ. -ια, -ο, επίθ. [<μπαμπέσης + κατάλ. -ικος]. **1.** που ενεργεί με δόλο, ο δόλιος, ο ύπουλος, ο πανούργος, ο αναξιόπιστος: «μπαμπέσικο χτύπημα». **2.** (πιο ήπια ή και πειρακτικά) που χρησιμοποιεί κατεργαριές, ο κατεργάρης». (Λαϊκό τραγούδι: μαζί μου έρχεσαι, **μπαμπέσικο** μικρό, γιατί γυρεύεις κόνξες σ' άλλονε να κάνεις). Επίρρ. **μπαμπέσικα**. (Λαϊκό τραγούδι: έμπαινε μες την υπόγα για να ρίξει μια ζαριά και **μπαμπέσικα** μια φλόγα τονε βρήκε στην καρδιά).

- μου την έφερε μπαμπέσικα, ενήργησε σε βάρος μου με δόλο, με ύπουλο τρόπο: «ένα μήνα με διαβεβαίωνε πως δεν τον ενδιαφέρει η συγκεκριμένη δουλειά, όμως μου την έφερε μπαμπέσικα, γιατί πήγε και την έκλεισε εν αγνοία μου».

- μπαμπέσικη δουλειά ή μπαμπέσικες δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).

- τον έφαγαν μπαμπέσικα, τον σκότωσαν ύπουλα, άνανδρα, ύστερα από ενέδρα: «τον περίμεναν κρυμμένοι στη γωνιά και την ώρα που περνούσε αμέριμνος τον έφαγαν μπαμπέσικα». (Λαϊκό τραγούδι: **τον φάγανε μπαμπέσικα** δυο μαύροι κάποιο βράδυ, κρυφά του τηνε στήσανε μες το βαθύ σκοτάδι).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας